

Mnenje Sodišča (občna seja) z dne 16. maja 2017 – Evropska komisija(Mnenje 2/15) ⁽¹⁾

(Mnenje, izdano na podlagi člena 218(11) PDEU — Sporazum o prosti trgovini med Evropsko unijo in Republiko Singapur — Sporazum „nove generacije“, o katerem so pogajanja potekala po začetku veljavnosti Pogodb EU in DEU — Pristojnost za sklenitev sporazuma — Člen 3(1)(e) PDEU — Skupna trgovinska politika — Člen 207(1) PDEU — Trgovina z blagom in storitvami — Tuje neposredne naložbe — Javna naročila — Trgovinski vidiki intelektualne lastnine — Konkurenca — Trgovina s tretjimi državami in trajnostni razvoj — Socialno varstvo delavcev — Varstvo okolja — Člen 207(5) PDEU — Storitve na področju prevoza — Člen 3(2) PDEU — Mednarodni sporazum, ki lahko vpliva na skupna pravila ali spremeni njihovo področje uporabe — Pravila sekundarnega prava Unije na področju svobode opravljanja storitev na področju prometa — Tuje naložbe, ki niso neposredne Člen 2016 PDEU — Sporazum, potreben za uresničitev enega od ciljev Pogodb — Prost pretok kapitala in plačil med državami članicami in tretjimi državami — Nasledstvo pogodb na področju naložb — Nadomestitev sporazumov o naložbah med državami članicami in Republiko Singapur — Institucionalne določbe sporazuma — Reševanje sporov med vlagatelji in državo — Reševanje sporov med pogodbenicama)

(2017/C 239/03)

Jezik postopka: vsi uradni jeziki

Vlagateljica zahteve

Evropska komisija (zastopniki: U. Wölker, B. De Meester, R. Vidal-Puig in M. Kocjan, agenti)

Izrek

Sporazum o prosti trgovini med Evropsko unijo in Republiko Singapur spada v izključno pristojnost Unije, razen teh določb, ki spadajo v pristojnost, ki si jo delijo Unija in države članice:

- določbe oddelka A (Zaščita naložb) poglavja IX (Naložbe) tega sporazuma v delu, v katerem se nanašajo na naložbe med Unijo in Republiko Singapur, ki niso neposredne;
- določbe oddelka B (Reševanje sporov med vlagatelji in državo) tega poglavja IX;
- določbe poglavij I (Cilji in splošna opredelitev pojmov), XIV (Preglednost), XV (Reševanje sporov med pogodbenicama), XVI (Mehanizem mediacije) in XVII (Institucionalne, splošne in končne določbe) navedenega sporazuma v delu, v katerem se nanašajo na določbe navedenega poglavja IX, in v delu, v katerem zadnjenavedene določbe spadajo v pristojnost, ki so jo delijo Unija in njene države članice.

⁽¹⁾ UL C 363, 3.11.2015.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 17. maja 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Grondwettelijk Hof – Belgija) – X/Ministerraad(Zadeva C-68/15) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Svoboda ustanavljanja — Direktiva matičnih in odvisnih družb — Davčna zakonodaja — Davek od dohodkov pravnih oseb — Izplačilo dividend — Pri viru odtegnjeni davek — Dvojno obdavčevanje — Fairness tax)

(2017/C 239/04)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Grondwettelijk Hof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: X

Druga stranka v postopku: Ministerraad

Izrek

1. Svoboda ustanavljanja je treba razlagati tako, da ne nasprotuje davčni zakonodaji države članice, kot je ta v postopku v glavni stvari, v skladu s katero sta tako družba nerezidentka, ki opravlja gospodarsko dejavnost v tej državi članici prek stalne poslovne enote, kot družba rezidentka, vključno z odvisno družbo rezidentko družbe nerezidentke, zavezanki za plačilo davka, kot je fairness tax, če ti družbi izplačujeta dividende, ki zaradi uporabe nekaterih davčnih ugodnosti, določenih v nacionalni davčni ureditvi, niso v njunem končnem obdavčljivem dobičku, pod pogojem, da način določitve davčne osnove tega davka ne pripelje do dejansko manj ugodne obravnave te družbe nerezidentke v primerjavi z družbo rezidentko, kar mora preveriti predložitveno sodišče.
2. Člen 5 Direktive Sveta 2011/96/EU z dne 30. novembra 2011 o skupnem sistemu obdavčitve matičnih družb in odvisnih družb iz različnih držav članic je treba razlagati tako, da ne nasprotuje davčni zakonodaji države članice, kot je ta v postopku v glavni stvari, ki določa davek, kot je fairness tax, za plačilo katerega so zavezane družbe nerezidentke, ki gospodarsko dejavnost v tej državi članici opravljajo prek stalne poslovne enote, in družbe rezidentke, vključno z odvisno družbo rezidentko družbe nerezidentke, če izplačujejo dividende, ki zaradi uporabe nekaterih davčnih ugodnosti, določenih v nacionalni davčni ureditvi, niso v njihovem končnem obdavčljivem dobičku.
3. Člen 4(1)(a) Direktive 2011/96 v povezavi z odstavkom 3 tega člena je treba razlagati tako, da ta določba nasprotuje nacionalni davčni zakonodaji, kot je ta v postopku v glavni stvari, v delu, v katerem je posledica te zakonodaje v položaju, v katerem dobiček, ki ga matična družba prejme od svoje odvisne družbe, ta matična družba distribuira po letu, v katerem je bil prejet, to, da je ta dobiček predmet obdavčitve, ki presega 5 odstotni prag, določen v navedeni določbi.

⁽¹⁾ UL C 146, 4.5.2015.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 10. maja 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Centrale Raad van Beroep – Nizozemska) – H.C. Chavez-Vilchez in drugi/Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank in drugi

(Zadeva C-133/15) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Državljanstvo Unije — Člen 20 PDEU — Pravica do prebivanja v državi članici, ki pogojuje dostop do socialnih pomoči in do družinskih dodatkov — Državljan tretje države, ki vsakodnevno in dejansko skrbi za svojega mladoletnega otroka, državljana navedene države članice — Obveznost državljana tretje države, da dokaže nesposobnost drugega roditelja, državljana navedene države članice, skrbeti za otroka — Zavrnitev prebivanja, zaradi katere je lahko otrok prisiljen, da zapusti ozemlje države članice oziroma ozemlje Unije kot celoto)

(2017/C 239/05)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Centrale Raad van Beroep